

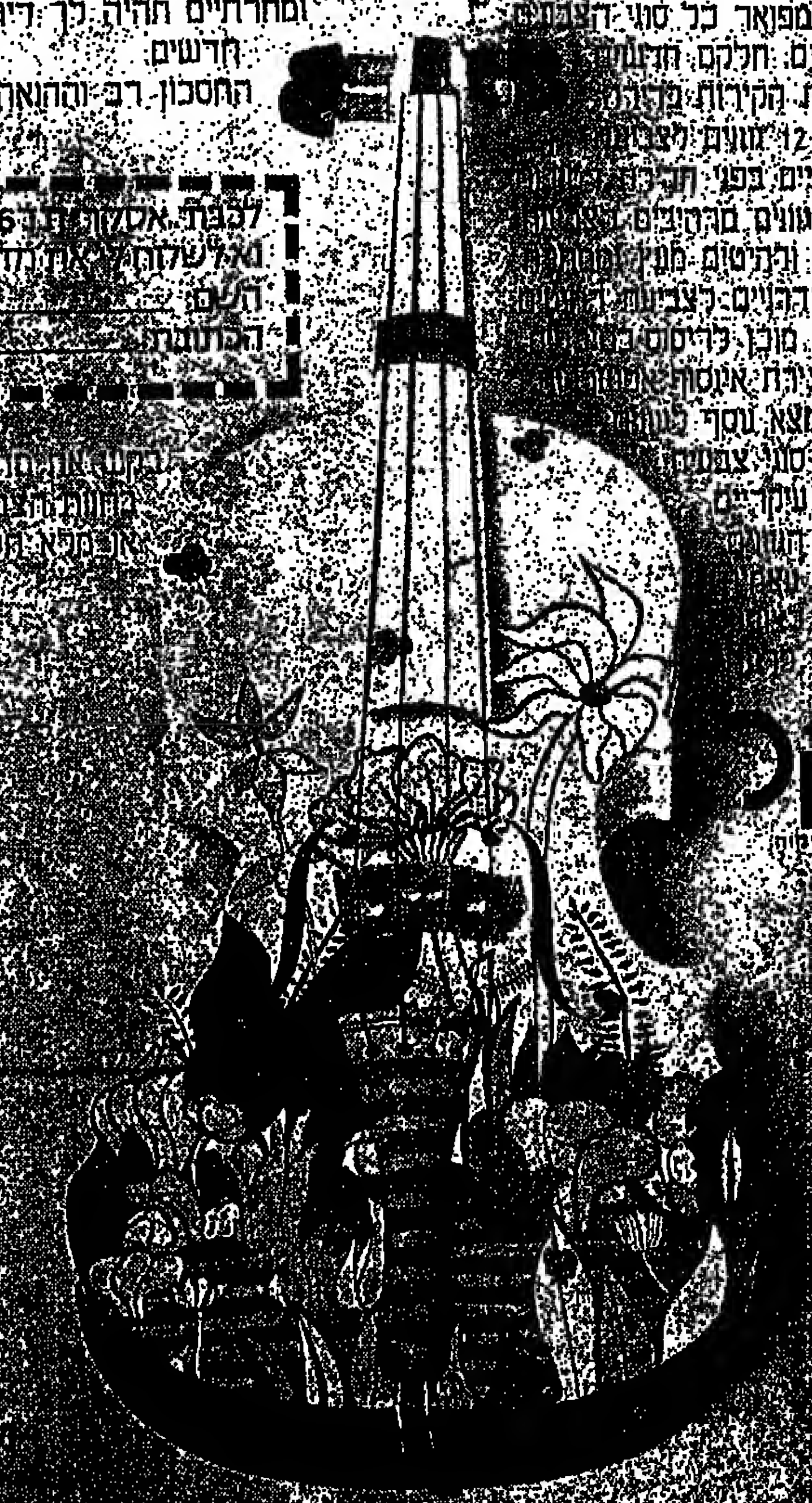


תלמה

מחלקת
על
התעמולה

סימפונית הצבעים של אסקר

הופיע המדריך החדש לצבעים-סימפונית הצבעים של אסקר
קשת מרחיבה על 136 גוונים ל-8 סוגי צבעים
בפעם הראשונה בישראל -
בעלון גדול ומפואר כל סוגי הצבעים
פוליפלסט - 52 גוונים: חלקם חדשים
לצביעת הקירות במלון
פייטום ואקר יופלסט - 12 + 12 גוונות לצביעת
הקירות החיצוניים בפני תחנת
הדורון וירז'לק - 40 גוונים מקוטפים
אבירים: ורדסום מקטפים
הדורון סט - 10 גוונים מוקדמים לצביעת
מייק ספריי - 16 גוונים של צבע מוכן לריסוס
משקחות יוק - 16 גוונים לצביעת אקסטריור
ביסימפונית: חמצא נסך לעומת
הוראות שמוש מפורטות ל-8 סוגי צבעים
ועל ידי
הדרכה בבחירת הגוונים
פרטים נוספים על הצבעים לצביעת
יוק בלוי ומפואר
דברים נמצאים



אסקר
מחלקת הצבעים של אסקר




הלל מילר

גאמב'ס' הנג'ד
 אלימות השחמט נסתיימה כפי שנסתיימה, אולם אליפות השחמט הסתכללה באמביס-הנגיד של זכר נרחב על-ידי האלוף פסלול, "זרצרתה" שמיטלרד ששמוסאמבס, במחלקות, אמן קשה להיות שחמטל מנסח וזוה מנסחוס. צמורא ימורא העירכוע קעפיה ופזיורח אמביס-הנגיד בשניסן הליעז ליתרון צמורא, צמורא, צמורא שוים שוים לזכר – אן משחק אבוד מוראש.

וזהו על לוח השתמש המדיני מוזי. דיין לווינגסטון, לאחר תחרות קסינג'ר ממסכת, ונקווה שבאמת תהיה תז-ה. דמשק מתקשה לזוז, וזיו המובלעת - לפי שעה - אינו מספיק נרגאה לשמש לה מיתוה להחזו. בעוד כמה שבועות נהיה חכמים יותר - נדע אם זו משהו. מתחשק לומר: ר. שיוזו.

שינוי - לסובה

התנועות הדתיות נולדו לנו כדי לחיות דב-רים, ושמירתן ומימורן - "שינוי", "תמורה", "אתגר", אי אפשר לשוב מבפנים. קצת מהחסידיים - חפזים יותר. חרדיים קטנים, לא חרי לא בכל-כך מסו. אך זה הרוצח שלמות. כדאי קצת לחשוב, לשם שינוי, משהו. משהו לחשיבות שינויים ש הרוצחים שינוי בכל מחיר - אפילו שיחיה יותר גרוע. ל שינוי כזה מותרים.



הענקים
של
און דיר

שלא כמקובל אצלנו, עובדת הוועדה ב־
סדרות מוחלטות. אין הדלספות, אין רמזים.
אין לדעת מה תהייה המסקנות. אולם, כיוון
שמסקנות אלה עשירות להיות תוצאות חזוֹן
ליתון, אין אנו פטורים מלהליכן תוצאנו
לכל אפשרות ולכל סטורס בהותאם לכך אח־צע־
דנו, שמא יוצאנו גוררים אחרים ההפחית־
שלא צמינו את בואו, מרגיזים — ב־
בירה על צעדים שאחרים יזומים.

קיימת שלוש אפשרויות הגיוניות
במני ועדת אגרנט, שעה שתבוא לסכם את
עבודתה ולהוציא את המסקנות ממימצאי
חקירתה:
א) לזכות מכל אשמה את דרגי השלטון
הנבחרים, ולהטיל את האחריות למחדלים על
דרג הביצוע בלבד.

(א) לקבוע את המהדורות שהיו בחיוב המדעי, בהערכה, ובכוננו של צה"ל, ולהאריך לממשלה את החלטתה זאת בע"פ הוועדה שו צורך במקבול-אישות.

(ג) להצטרף הן עם המהדורות הן עם ה- נשיאם, בהחלטה להם במקרה זה עשויה הוועדה לקבוע ש- שר-ההגנה, ראש-הממשלה והרמטכ"ל נשיאם בהחלטות ל- לקיימים שנה- גלר בכוננו צה"ל, להערכה ל- אכוננו של מרד מדעיני, ולהחלטות מטעם שנתבטלו.

עקב כך.

אם יחברו כי ורד-ארגנט יקחה ממל אהבת את ראש-הממשלה ושר-ההגנה, שחן צפודי התחתית מרשימים: הממ- ש- צפודי הנהגה יאמר ורשימים מרשי- מים.

עצמם המשיך בחברותו, עד לשלב שבו
תגיע שנת חתימת החסכם עם חסינין, אר-
ץ יתפוררו הסכמיכם אשר ממיתיהם ירו-
עם ידליקו העונות התמימים בתוך פמלת-
העונות ובקרב שוחמי הקאפיטל, ותגיע
שעתה של הישרות מחדשת ושל הבירות
הזרות. זו צרה שניתן לדחות את המושבת
עליה.

לכן, אם יראו מקובלת הועדה אולי
של אשפורת ב' או ג', את שנת הועדה
רק את המדליים שיווי בזה, המדיני-
התברכו בכוננותו של צדד, ותשאר ל-
ממשלה לקבוע את חומי האחריות האישית,
אין לו ספק שהידי בראל להתפוררת שר-
הבטחון והממשלה ולפסול הממשלה
כלה. במצב שבו התדרדרת איתנות של ה-
ממשלה שול הממוגות עד לשלב המורגז;
במצב של כמעט-פיראומה מצד חתימיה;
ותורו מחדותו המלומה; במצב של חת-
סרירות פנימית בממשלת-העבודה —
הוכל הממשלה לחתוק מעמד, גם אם הועי
דל אל קבעת את האחריות האישית למחזלים
החורמים שתמצא. באין לכן, אם הועדה
חצבית של הנוצרים האנטי-סמיתים למחזלים.

דומה כי מפ"ם, אשר נקטה טקטי-
קה שסיועה לא במעט למנוע את כינונה

של משקלה לדיכא אתו, וכן
מבין אותם: "בעבד" הוא המצטרף
לראשית המשפלה, במקרה שגורלה מאיר
המחזק עם פרטום משפלה ודעת אגרונו. מאיר
חיובת להחליט על כמות המצטרפים. וכן
החליט את משקלה על כמות המצטרפים. וכן
מה אסורות המצטרפות, אך לא להחליט
בכרת, כי עם המצטרפות על ראש המשפלה
השני והשלישי, ולפיכך למעלה הכתובה שאכן
מבין, ושכופר המצטרפות משולטת כבר היום
לכאן החליף והתחזקת בקיצור, "ר"ה" ה"ה

**רק התחדשות גדולה -
תמונע מכל**

צריך להיות ברור שבענין הציבור
העל והתחתון על המעלות, שתי תורת
ברית שלת, בעיקר על משקלות המעלה, ועל
התפתחות הערכים, שתי תורות אלו, תורבת תורת
המעלה בכל המעלות, מאן מלחמת השל
הר ורע חלום, ואכן, התאוריות המעלות על
המעלה ועל המעלה היא תאוריות במחש

[illegible]

ממש הייתה תחושה – מרחיבה ופורה –
 – להעבירה, כי היא נכונה להתאחד היום
 לטוב הכול וההתאחדות הפועלת, בהנהגת
 תנועת הפועלים העבריים, בתנאים שיכולים משפר
 ההתאחדות וכל האדם הזה הוא נכונה להיכנס
 לשיטות כיר להכיר מצא אשר יהבם על
 ויך העיניים בבתים ביטויים החיון והפועל
 ועל כיום מרגרטה מציאותית חדשה
 עית בתום ההתאחדות

באחד מימי השישי של חודש ספרבר, 1963
 חתום בסיביות שינוי חתום – "למרחב"
 "על העתיד", נ"ב" – כאשר על שם
 ארנו (לחברת) בטרם סופרתי, אני
 חתם את תרומתו לתקנת החברה
 "מאז" לתקנת, "החברה"
 עבודה "ב" – איתורו ותקנתו
 שבא בטרם סופרתי – לא בעת
 עתה, כיום, שצירתי, הכול, והחבר
 דים לא היו אלא בעיניים, בלא
 הסדר-החיות, חלקו חותמת
 החיה, לא גיבש דרכי-עבודת
 הכרתו, רצונו, גיבוש חופשי
 בכיעו, בחת הספרות וההאבס
 קורחג, אירגוני, אפילו לא
 חיר את החידוש הרעיוני, את
 ואת היכולת העתידית
 באבטור, היסטורי, כתב

השאר:
אם התולחי לא להדריש עוד, הרי זה נוס
שטני וטוביכו, שאם תחזר ויני לטעות
היטעם הדור, החוק בשטן לו כשרם
הפוענות — יעשו שר בינו ובחיותו.
מכלל ספם ורפיו אותה הניד לנו, ואולי לא נס
שורת האנוה והצפיה, ואולי לא נס
הגולל על התנועות והפועלות, ותחמם
זרנה למחפכה שניה, בסוף "יכללם
דבר" היטם כמחשלת חקופה הירואים
הה פעם, כמחשלות הדועה כפרה
חתיבה בשטן שכל" — לספרות הבורא.
אדם אנוש עומדים בצינוני של המר
בשטני הדור כראתורו, תמו בול
ישנו תחל כל שטני את מחתריה;
שום על כל כר לא יסלחו לנו הדור
הבאים. אם תחזר ויני לטעות גם
בשינוע של המועות, את המעשה
החוק, תהרז — גם אנוה לא נכלל
לשטני.

[illegible][illegible][illegible]

לקחי הנחלתה ואין לה שום זכות אחרת); שהרי מבינים כי לא היתה גבירה (אחרת); שהרי הכל הערופי את הדואגה ל, שלפית הנחלתה לציבורת ארעית, על-פי גמולתה לערפת חי שם, להצבת תקנות, וכן שלב הכרחי בחור רח אמן האירוב בהנהגה-הדינמית. בני-הארץ אורזי מדינה דימקרטית, אהה - הרבה יותר מאשר הטבע - מתחבים יקנות, והנה יורד מטהר וחלילי, סדרה אי-פורטלי שבני-ספורט-ללא-פסור, המטהר והחלילי שבני-ארץ מהאגפים בוא מ'כרול' מטהר ומספקות - כשם שבמקומות וקנות החלילי של דרם מן המעשים של חלפני מלחמה-וידיה-הישרים - אסור לאגשים למקש בחלילי, כי המקום מוביל אותם להיחשש מן מטרות אחרות, שיעליהם קרבות אינן מוקפקות פחות!

מפ"ם ותחי תנועת העבודה

דומה כי מפ"ם, אשר נקטה קטפי תח, שיתופית לא בשטח למעט את כינונה



هذه من المجلد

מזכיר



למרחקים מפליגות הספינות

אחת החברות המאפיינות את היצרן הישראלי, אשר לא חולה לערר התפעלותם של זרים, הוגה בלי טפס כיוון האילתור המפורסם שלנו כיום, מאוירתה של ביקורת עצמית כללית וגטיה לבדק-בית יסודי, נראה שזו גם היתה, ועדיין היתה, אחת הרעיונות החולות שלנו: התברכנו ככשרון לא מבוטל לכ" בות שריפות, וכנגד זה הולך ומת- ברי יותר ויותר כי הצורך לכבות שריפות קשור כנראה בהיעדר תוכ- נון לטווח רחוק, בהיעדר כשרון לראות "גדול ורחוק", באופלתי- מורה לעצב חוכמות-אב המבוט- סות על מחקר-מקדים יסודי, ואשר תעקנה אורד-נשימה של עשה, חמשי-עשרה או עשרים שנה, מה שהיה נכון בתחום המדיני, נכון גם בתחומי הפיתוח הכלכלי: לא אחת תפסו מילות קסם מסוג "היהיה בי- סדר", "ממון", "אל תירא עבדי יעקב" את מקומה של מחשבה מסר- דת, ערכה ומבוססת.

צריך להחליט: צי לאומי או לא?

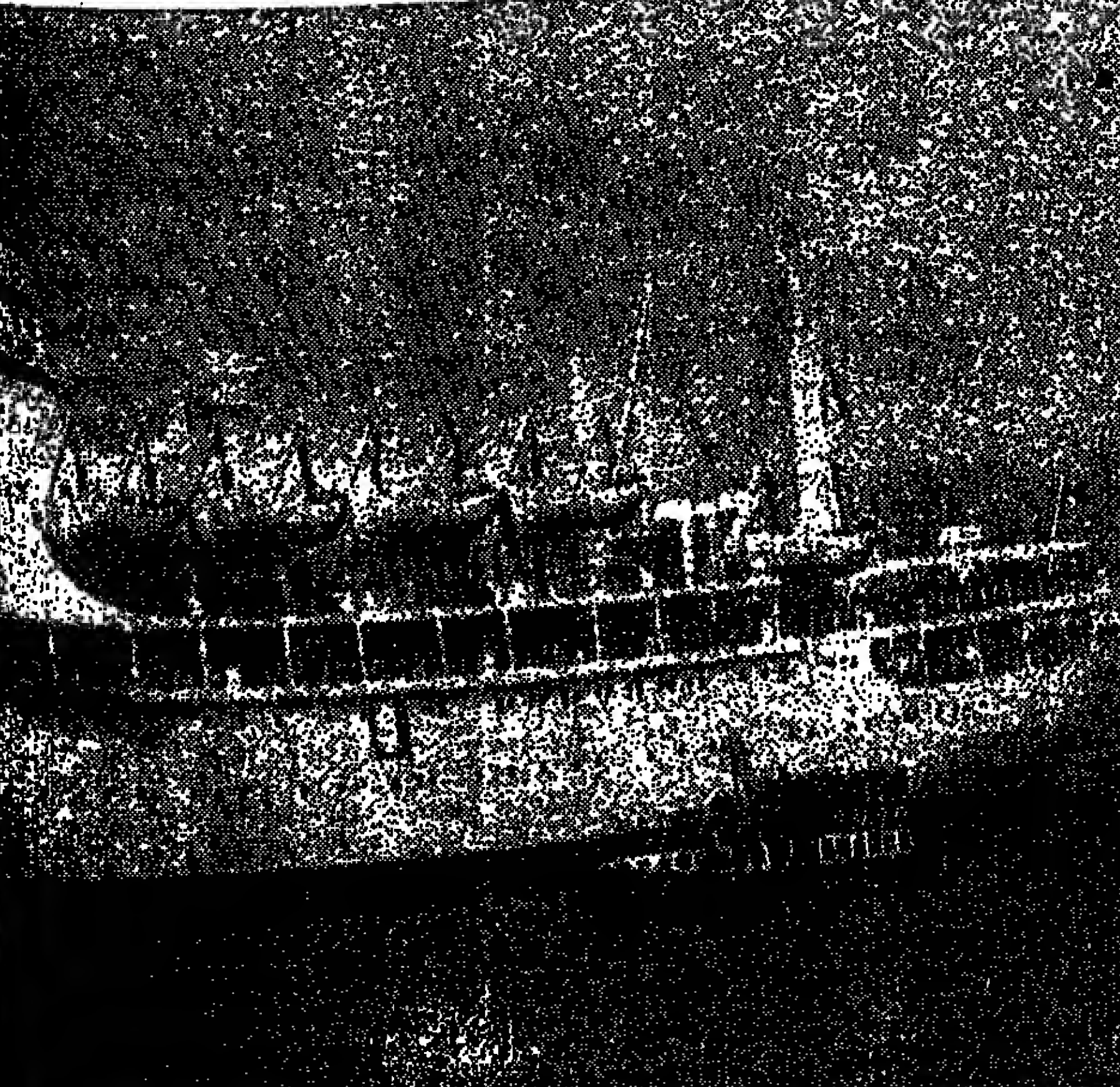
אדם ציוניק, חבר מוזכרות אגוד קציני הים, ימאי וחוקר ובעל מוג- סר, אינו לועס את מלחמתו: הבעיה, הוא אומר, שצריך סוף סוף להחליט אם "ציוני- צריכה להיות חברה שיש לאומית בראש וראשונה, או שמא עליה להיות סתם חברה פרטית נושאת רוחם. תשובתו של אדם ציוניק פסקנית: החברה זכתה לתנועתה ה- גדולה וזאת לכספי השילומים שתורמו ל- פיתוחה, ומקור מימון זה מותיב יותר מכל דבר אחר. נכון שבמשך הזמן נכנסו גם גור- מים פרטיים למימון החברה, בניקום, "החב- רה לישראל", המחזיקה כיום בכחמישים אחוז ממניות החברה, וגורמים פרטיים אחר מושכים את החברה, לדבריו, לכיוון של רו- חות בראש וראשונה קריטריון הרווחיות לטווח קצר כבש מקום בראש, ואגות חת- הלה, וכתוצאה מזה נדחקת הצידה תאש- צי לאומי, ושל תשאלה איך צריך לבנות צי כזה, מסכם א. ציוניק את השקפתו בנושא.

דעה דומה אנו מוצאים גם במאמר מפור- עט של רבי-חובל ב. וינגר, הרוואה אור- ב- בליין האחרון של בטאון קציני-הים: "אין זה בגדר מוגזרות, שמדינה במצבנו המדיני הכולכלי תצטרף לעצמה, תבדוק, צרכים ות- מחזקות ואחר בזיגת כל תגורמים המדי- מיסגרת של היכולת-אב לכל אלה הקשורים בערך כלכלי זה במשך כל השנים הלכו חב- רות, וסכנות כל אלה בדרכן" טוען רבי- חובל וינגר. המרחק לטע- עד, כדי קביעה כי, תבעית במחזותי-אב אלה שאלה קיומו של צי החרף הישראלי מי שעקב מקרוב את התפתחותו, ורצה למסקנה שאנו צו-

פרשת דגלי הנוחות

"דגלי-נוחות" הפכו זה מכבר ל- דבר מקובל למדי על חברות ספנות בעולם, ומת-גיסא, ולמטרד לאיגודים מיקצועיים של ימאים מאידך גיסא. השטת אגוניה תחת דגלי נוחות, פירושה למעשה השטת אגוניה תחת דגלי-נוח, כאשר תבחייה בדגל הור נעשית מטעמים של הקלות מיסים ותתחמקות מ- כשיטות לגורמות מיקצועיות, סוציאליות וא- חרות המקובלות באיגודים מקצועיים של ימאים בארץ-האם, דגלי-נוחות פירושו גם ימאים זרים.

אוניות-הנוסעים של "ציו" נמכרו כבר לפני שנים, וציו-הנוסעים לא הודל.



רבי-חובל גרומן: החברה אודיש להשיגם

שחל מהון החברה אינו מבוזר ע"י המדינה, באמצע חודש ינואר השנה התקיים בלונדון מושב ועדת הנהלים התקנים משטח המר- רצה הכין-לאומית של עובדי התחבורה, ה- נושא המרכזי שהעסיק את ציגי האיגודים המקצועיים היה המאבק נגד דגלי-הנוחות, משתמשי הכינוס ציינו בראנה את העובדה כי כשנתיים ואחרונות הסוגיא העובר תחת דגלי נוחות עולה בקצב מהיר יותר מאשר הנושא המועד באוניות השטות תחת דג- לים לאומיים אמיתיים.

השימוש בדגלי נוחות אינו פוסח גם על חברת השיט הלאומית שלנו, ואחת ממשרות מאבקם של הימאים הינה צימצום השימוש בדגלי-נוחות עד למינימום, התבגרות הריעה להפחתת של אוניות המניפות דגל ישראלי באוניות המניפות דגלי-נוחות. בתורו שחר- צא לאחריהם ע"י המחלקה לעיתונות רחסי ציבור ב"ציו", והעובד למדיניות החברה ב" ארבע השנים האחרונות, נאמר אמנם כי חלק מהאוניות החדשות שנרכשו מחלכות בדגל ור, והדבר נעשה אך ורק משני טע- מש:

- א. פוליטיים (חובלת דלק, חובלת בטח- נית, חרם ערבי וכו');
ב. תנאי מימון נוחים;
ג. בכל מקרה — כך אומר החומר — נעש- תה הרכישה בתנאים עם תגורמים תמוסס- צים במדינה, ולעיתים קרובות לפי צורכיהם.

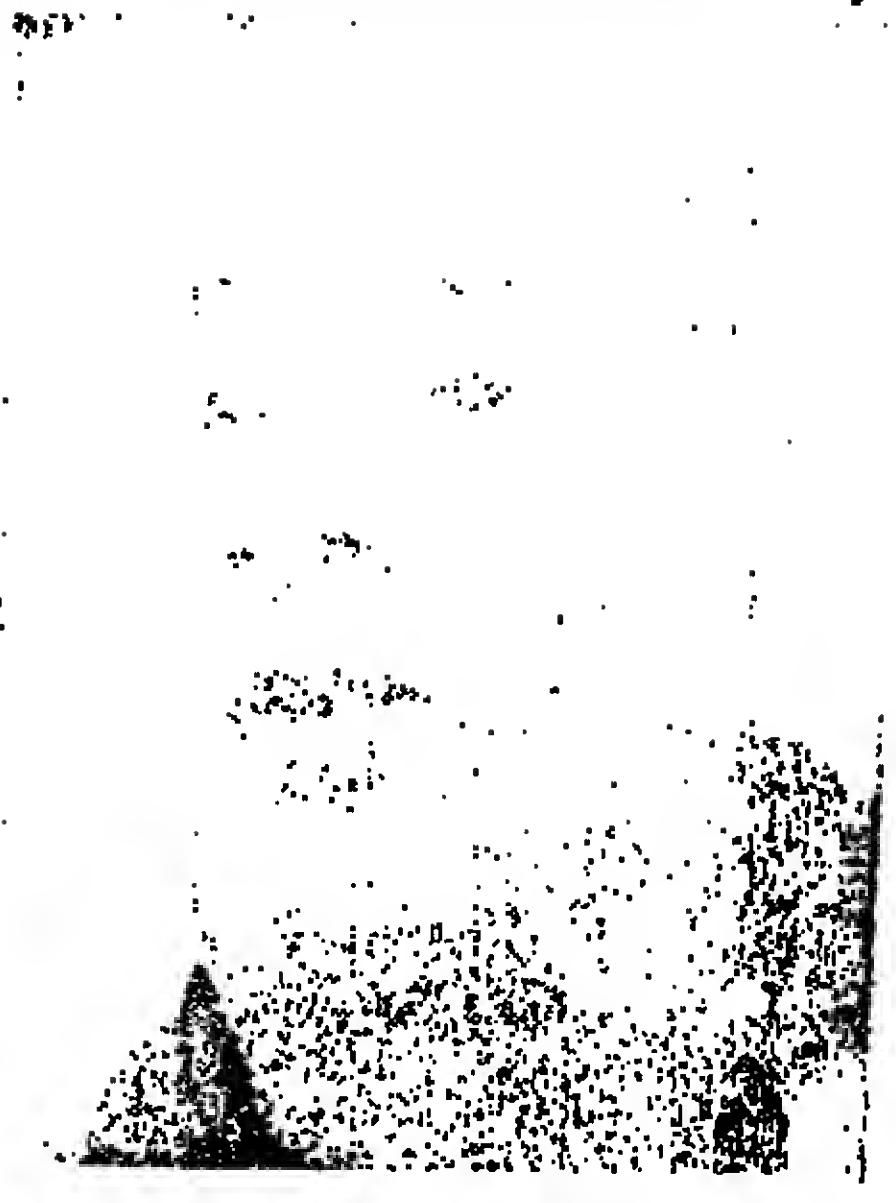
עד כאן לשון התורה. כנגד זאת מוצגים קציני-הים כי נראה שמטען תאונות תחול-



רבי-חובל גרומן: הדיון חשביט: לא ממצים את חיובות

כוח בדגלי-נוחות המועסקות ע"י "ציו" עו- לה בורכה על המתכבש מהסעיפים המס- רטים לעיל, לדבריהם: כחמישים אוניות, בנושא זה אומר רבי-חובל שבחאל צוקר, מו- כי איגוד קציני-הים, כי הטענה שהאוניות המולסלות תחת דגלי נוחות עושה זאת מ- טיבות בטחונות — טענה זו אינה ניתנת לביקורת, על כל פנים: לא ע"י קציני-הים, לפיכך דורש תאיגוד כי כל הנושא יבדק בדיקה מחקרת ע"י ועדה ממלכתית, ולא יושאר להכרעה השרירותית של מנכ"ל זה או אחר.

אשר לטענה כי מכירת אוניות "שנות עזות מזכרים גם את אוניות-המטען, וחזרים אלויות אריות



רבי-חובל גרומן: שיהלילו - חברה לאומית או פרטית

גורמת לנישולם של ימאים ישראליים, טר- ענת הנהלת "ציו" באותו חזון כי בעוד הנושא הכולל של כל האוניות שנמכרו בשנים 73-1970 מגיע ל-36 אלף טון, הרי באותה תקופה נרכשו אוניות בסוגאי של 133 אלף טון המצווחות בישראל, ועליהן יש להוסיף עוד חמש מיכליות בטונאי כולל של 873 אלף טון שגם הן מצווחות בישר- אלים.

על כך משיב ר/ח שבחאל צוקר כי בעוד שבשנות השישים היו לנו כ-5000 ימאים פוילים, כיום נותרו פחות מ-3000 ימאים פוילים, בעוד שמספר הימאים המועסקים ע"י החברה לא ירד אלא אף עלה באותן שנים. פירושו של דבר, לדברי ר/ח שבחאל צוקר, שהנתקת מרכז הכובד של פעילות החברה לקווים רחוקים הוא שגרם לנשי- רתם של כאלפים ימאים ישראלים מן הים.

אנחנו מקדמים בברכה מכירת אוניות יש- גות וחולפתן באוניות חרישות, אומר צוקר, אך בתנאי אחד: שלא יכנסו אוניות בדגלי- נוחות במכירת, ושאוניות החרישות תח- נסנה לאחם קוויות-בית מהם הוצאו האוניות השטות המועמדות למכירה, בהיעדר מד- נית לאומית ברורה בתחום הספנות נמכרו במכירת השנים האחרונות כשתי-עשרה אוניות שהיו בבנייתן של חברות פרטיות, ותוצאה מכך נפלסו ימאים רבים אל "ה- תף, אילו היתה קיימת מדיניות לאומית ברורה בנושא, לא היה הדבר מתאפשר.

טענה אחרת המושמעת מפי קציני-הים היא כי אף פעם לא נתבקשו לתרום את חלקם, את נסיונם וידעיותם לתכנונו של הצי או לפתרון בעיות שנחשעו. כן, כד- שא זה מספר דבר-חובל יא. גרומן על נסיון מאכזב ומסתכל שנתסח צו, בעקבותיו יושמו אשיה נשקט ליעול את העבודה על שדה נהו, ש. גרומן השקיע זמן רב במחשבה רבה בשאלה אם ניתן לצמצם את ציחות של תאונות עלה הצי מוסק (המאסטר), ול- אחר עבודה מבוססת הצליל לצמצם את ה- צאות ב-25%, בצר צמצום זהות, מבצע שונה להערכת דבר מה מהתבגרי-ישראל, ש- סה להנציג שיחוק השטות ברוחם, ולהב- ריו נהנה על תאונות עבודת-צוות מובט- תחת ינסינו יוכה בתוספת לב מצד הנהלת החברה, והנסיון יעזק גם לאוניות אחרות, נתקל מבצע באירשות זבאי-שיחוף עומל מצד הנהלת תחנות, אשר משתתף ב-15 מוצאת ציון בדרוש.

מי מוביל את פרי ההדר הישראלי?

גדעון חשביט, המייצג דור חדש של קציני-ים ישראלים, קובל על כך שמכר אחד משבחים בכל התנועות את רבי- חן יסגולותיו של הימאי הישראלי, ומצד שני אין ממצים את כל הישגיהם הצפונים, ב- חזון מועד מדיניות לטווח ארוך. טוען גרומן חשביט: הימאי שלנו הוא בעל רמה מקצועית גבוהה, ומדי למצות את מלוא יכול- תו דורש להסדיר בידי אוניות חרישות ומתחד- שות, לכן, למשל, אין בחולש טעדר "חיי- דש דמי, בתחלת אוניות ישנות, או "חרי- ציון להיעשות תוך מון חולשה על צרכים שלנו, ולכן חזקא על קציני-הים: "המנ- ומנות בסנות הבין-לאומית, אסור שהעוב- דו, ששם משהלם מחד לקשים אנונים בין ימאן, לארציהם, היא שחוקט את כיוון תח- נהלותו של הצי, לעומת זאת לר למנאים



רבי-חובל צוקר: אלפיים ימאים עזבו

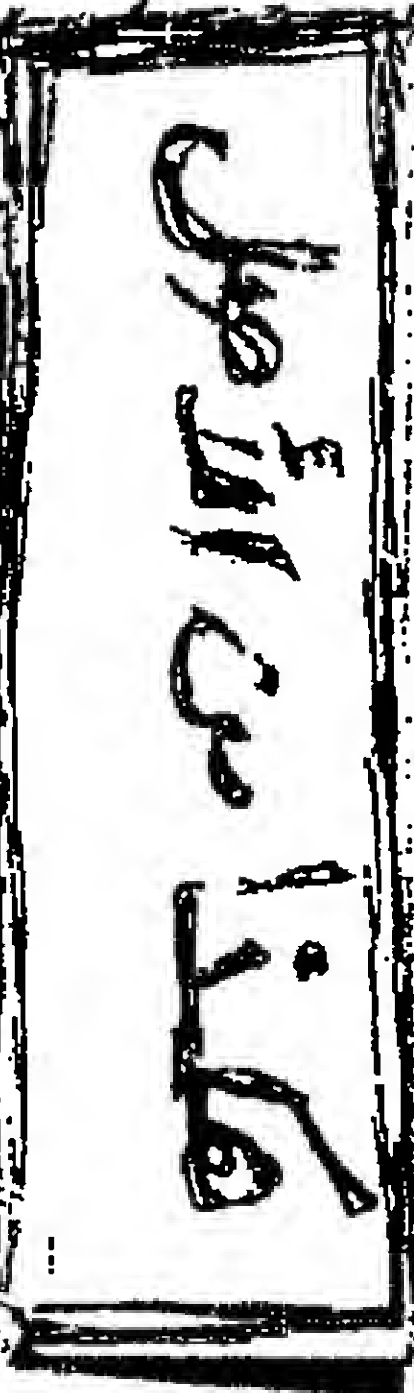
והראו, מי עוסק בהובלת שרי-ההדר שלנו ארבע אוניות ישראליות, ולמעלה מעשרים אוניות זרות. חרי מי שיישב למנכן חוכ- נית-אב לפי ישראלי, צריך לקחת בחשבון נתון שהוא בסיסי שלנו, היינו: "שאתם מ- משירותיו של ציי-סוחר לאומי צריכה להיות הובלת שרי ההדר. כפי שהדברים מתרחשים כיום, מחקבל הרושם שנהנו זה בכלל לא נלקח בחשבון בהיכנונו של הצי.

טענה אחרת המושמעת מפי קציני-הים היא כי אף פעם לא נתבקשו לתרום את חלקם, את נסיונם וידעיותם לתכנונו של הצי או לפתרון בעיות שנחשעו. כן, כד- שא זה מספר דבר-חובל יא. גרומן על נסיון מאכזב ומסתכל שנתסח צו, בעקבותיו יושמו אשיה נשקט ליעול את העבודה על שדה נהו, ש. גרומן השקיע זמן רב במחשבה רבה בשאלה אם ניתן לצמצם את ציחות של תאונות עלה הצי מוסק (המאסטר), ול- אחר עבודה מבוססת הצליל לצמצם את ה- צאות ב-25%, בצר צמצום זהות, מבצע שונה להערכת דבר מה מהתבגרי-ישראל, ש- סה להנציג שיחוק השטות ברוחם, ולהב- ריו נהנה על תאונות עבודת-צוות מובט- תחת ינסינו יוכה בתוספת לב מצד הנהלת החברה, והנסיון יעזק גם לאוניות אחרות, נתקל מבצע באירשות זבאי-שיחוף עומל מצד הנהלת תחנות, אשר משתתף ב-15 מוצאת ציון בדרוש.

לדעו של אדם ציוניק אסיה-לכן שחר- טה: אחריהם תגובתם בהתלה לא נכחו ש- חים, לא נשמו כעמאל וכל דבר תמכאותי- רחוק מלבנותם כאשר תגובתם תגובה מ- נוח מלמעלה ומבחוץ, כלסוגי התייחסות של א, ציוניק, דוהיחד תוכנית-אב ארוכת-טוח- לפיתוח הצי, אין מנוס מליכונים ומסכסוכים אכזבים כל-אישו שאין תמורה ודעה נה- רבנות על הצי.

שיר ארץ-ישראלי ישו נהלה: "החלה ב- מילים", למרחקים ממלכות חשבות, את- לתאומי לעתונות-ים של "המאסטר", הרי- לכל תוכנית אב לפי שלנו יש סכנה שהתפתח- תישראות ממחזקים

מֵאֵת ב. אֱהוֹבִיָּה



באמר רביעי ואחרון בסידרה

יגותה ל"צדדי המסד"ל ותומכיהם מומיין
 דתי ותלמידיהם, עמליהם אינם מסתירים
 שכל ביניהם כאלה המממקים של חדוה
 האדומים — אלא באופן ישיר ואם
 מצטננות שלחיה המסכנים של האדומים
 ארץ, הם אף מודים בקיום מעשים בזה לבין
 ארצם מראש, וליכנה"ה חמני, לשם יתאם
 ידור.

בברכת חוכיך שני חפנים, דיר חספ
 רה לקביריך ידבירי ו"ה צדדים" את הנבעתם
 של שמונת שני חלובותאלי, בנות ישמח
 המלכות חלכוה תלמידיהם גש עברת שני
 חלובי בננין, תגיוה חלכתי, שני חפנים
 חלובי בננין: את חלובותיהם של אשכנז
 חלובי, בלכתי, בננש, חלובי, חלובי, דיר
 חלובי בננין, אנוני יכול להתחנך ממעם
 חלובות שחור, חלובי שני חפנים, בננש, חלובי
 חלובי, חלובי חלובי חלובות חלובות
 חלובי חלובי חלובי חלובות חלובות חלובות
 חלובי חלובי חלובי חלובות חלובות חלובות

צעירים חותרים לקרע
התרומה הכספית איננה היחידה

ה ירוקים שונים בנפח זה מעלים עקבת
ו אל מקורותימה - ס' י' מ' נש' י'

11733410 513.317928

דתיים יותר? ח"כ זבולון חמר

חשר יוסף בורג חאם חאם

נחמיה, וכן נוסח הליכות, משרד חפנים
שבראש עומד יורד ברוב, כעס ברוחם אכן.
עכשיו חתום תחתיו ברוחם חקלאייתו יורד.
הדעת ראש-הממשלה, למעשה, בקרב העפרון
גמור וזה מרגש הליכות. וכן חושב חושב
סודות שלישי חצי שאלה לא במשור
וחצי, "המכרה בעד" וזכרונות הממשלה
נלה במסודות הממשלה ברוב קטן, חום י
ענין כל עקרונות מספק וזה כוח הכרעה וי
החובה המעברית האחרת: "הממשלה מס' 1
ולכרונות בעניינים הרשמיים יותר ברוב
קטן יותר" במבטא הממשלתי יכל אדם
לחזור למענות וזכרונות יותר ברוב של 51%
כלל האין שני משרד של כל הרקאמטנס
מכלים הולכות ונולדות ברוב של 51%
אין רוצה לחזור, של שני חשבו אחרות כלב
וחצי יותר, ברוב של שני חשבו אחרות כלב
של מירום ממשלה הליכות חלואות וכל שני
חם ממשלה, עכשיו לשחרור ברוב של שני
שני בחלי הממשלה, וזכרונות בעניינים
שחור במבטא, חצי קטן יותר

שלו, דבר שחוא מורכב ומסובך". כך אומרים

המפריש את חלקו תחבאם בזהו אגסא
המפריש לחי רגלה: "והחגים הקטנים
וכראם המצרי מלואבין: והגדו את
החן גורו רכום ומוקדסם, אמתו
אמא גרם בורחם בגלל תהיבנותם"
אחרי גרם והגדו הקטנים את חגגם
הקטן של מפריש המצרי מלואבין בורח
וגדו את חרב גורו את דיר יסם בורח
בגשמת אמת רח. למי ומן קטן המאסם
החן גורו על-דיר משת מושטין וכל
החן חבין בורחין כל משתםם מכל
קולם: תהיה וכל בורחיה: לחמת
ואת שיבת את גורו שובין: וציהו
שחור, מכי בדתם בורחיה: שחור לרבנות
הראשית, חבסם חסם. באותו ומן חבין
החן גורו, ראשם שיבת חור מוסקם.
ומקורבם קטנו. כי חרבם חסם
את דור חקתם חקתם: על הרבנות כי
ראשית חרבן גורו חבסם בורחם
שומרתם חרבנותם חרבנותם חרבנותם
חין וכל משתםם למדת קרב חין חרבין
חבסם חסם חרבנותם חרבנותם חרבנותם
חין וכל חרבנות חרבנותם חרבנותם
חין חרבנות חרבנותם חרבנותם חרבנותם
חין חרבנות חרבנותם חרבנותם חרבנותם

[illegible][illegible]



בוקר אחד, בשלהי שנת 1913, ראו חושבי
לול-אביב שחומרי בניין הובאו למגרש גדול
ותחילת חרוב לילינבולום. בנאים שבאו למקום
החלו במהירות, לבנות קירות אריכים לבניין
החדש וחרטום מ-קו-השמיים של העיר באותם
ימים. רק בניין הגימנסיה, ה"רצליה" היה גבוה
יותר ממנו.

ידינו על העמוד להקבוע על מגשר זה ותחולו בוועד
איש אחד חודשים, והכל ידע שמדובר ב"סמינר" ראשון
על שם של תאמץ ושריון אבנר ייתון, שהי' נכבס
ומבוסס, בעת שכתבו את המגשרים, שנים אהובי-תורה
ו"ידינו", שכתבו שקטו ורועגו, כיצד תחייבנו בהמסות
עם יתנונו שיתון להקצין סמינר ציממאז וזרי און לך
ל שבורם וזרי רשם מהתקבלות על פאות אנשים.

זיתון ובוטור אהוב-לך, שהי' תשקט תשלחות וב-
לכות לפתוח במאבק ציבורי, חשבו ומאז שיש עוד
למסות הכרחיות, אלא כל הנזק והפסד שגורם
גייגהס. טריטס אלה עם העולם הנדל היי' חסות אסון
— אסון זה, — הן באשר למדידת המדינות והן באשר
ל"סד"ן והן באשר לתמיכתן והן באשר להחלפתן כפיצוי;
הן גדולה נשקעת מהם לכל דבר חיובי שעוד נזר
ולמנע.

ביום מועד שנינו את רשות-היבחר לחובשים עצמם.
 ישיעתו החריפה עד שום היביר, החמו והכאו לבית-
 המאכל עד חום בארצנו העיר, ביום "ראשית"
 שנינו את חום מרוב בארצנו אחד-בלב, שני
 חום. אהבה-לא-חיות, שקבלו וכו' על הצנח
 חום-בל-ארץ לחוקש על 13 שנים.

בתורש בראש 1914 הגיעה לעיר מטעית החומה
 19 ראשי משפחות, חזרושח תסכת הבנית לאחלה.

[illegible]

גם נכתב מכתב מודים של חושבי חל אביב, תגיר
רית חרי, לדגומה, קטעים ממכתב שנחשב ביום 15.3.14

[illegible][illegible][illegible][illegible]

בועד-העיר. התקיימו דיונים סוערים בעניין מריבה
החסידי חסידיו אמנם לדעת שאין מקום לסייגות בתל-
מי"ב או אולם, "עיר" לא נועד להיות רק ראוי-גט המטרה
המקורה היתנה לדעתם, לזה לעיר אולם-קונגרסיים, הצגה
קטרוני, הציגו "שפיט-רובות" ודכות, וכן ביטאם
החסידי פעולה הרבית משוב לא או אולם — יצגו
מקסי קולנה מכיוון שלא היה בענין זה אף אחד גדול
גנוח וקונגרסיים, הם התבטאו כסופ של דבר בעל חיות

המחאות על תרומי העיר מסק לאחר חודשים ספורים.
כי סיבה בלתי-נאותה להוסיף: נמצא מלחמה העולם.
היינו-כן גירוש תל-אביב צפונה, מנקודת השל-
ות המורכבים, הנובע, עדין, בשכח, נוכח המצוה
שמה המורידה שירד על תרומי תל-אביב, ברם, אל
עיר בעליה, אל המשיכו, בעקבותיה לרבות להוסיף לבנה
לכבוד על סוממיהם הבלאנת ברם הוא אל צד צד
על משכ בשכח המצא הספרים על בוא השלום. רק
בשנת 1919, נסמית בעקבות חומי העיר שסורים אל ארץ
רשות הארץ, בירושלים, מרדע משכ, הליאטורן ראי
עיר, תל-אביב, ירמי, בשרה בל תרומי שיר שות
החבקב אלמלי יחיה, קור-אדריס, הרדמן המורסם
הספר המרלי הירדע סניכסל, כל הבקארים. יחיו
חמי מרדעיה.

חידוש המאבק

בבשת הראשונה. חתקיימו באולם. עוד
היו מכל המונים. כחצות חיסרו ואסרה. ועד ערב
קוטטו. וזמרתו. ונרצח. וזמרתו. וזמרתו. וזמרתו.
ת האולם. כחצות. כחצות. כחצות. כחצות.
ממנו. כחצות. כחצות. כחצות. כחצות.
היו מכל המונים. כחצות. כחצות. כחצות. כחצות.

המאבק הראשון

של תושבי תל אביב היה:

נגד הצגת סרטים בעיר

טלגרף

נוטרדה

דה פריס

BOULEVARD de PARIS

המילים חכמי עשיר בקול
ב-8 מערכות
שנאסר עליו הממשל
להצגת כח

משעות 6 עד 8.30 הבניסח הפשית ו
חגם אין כסף
במחנה כל קרב בשלשה חלולות של השבוע
המחנה כולם הראשון מי וכוונם השני אדרה
המחנה משעות 8.00 עד 8.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 11.00 עד 11.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 12.00 עד 12.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 13.00 עד 13.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 14.00 עד 14.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 15.00 עד 15.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 16.00 עד 16.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 17.00 עד 17.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 18.00 עד 18.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 19.00 עד 19.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 20.00 עד 20.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 21.00 עד 21.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 22.00 עד 22.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 23.00 עד 23.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 24.00 עד 24.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף

המחנה משעות 6 עד 8.30 הבניסח הפשית ו
חגם אין כסף
במחנה כל קרב בשלשה חלולות של השבוע
המחנה כולם הראשון מי וכוונם השני אדרה
המחנה משעות 8.00 עד 8.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 11.00 עד 11.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 12.00 עד 12.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 13.00 עד 13.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 14.00 עד 14.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 15.00 עד 15.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 16.00 עד 16.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 17.00 עד 17.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 18.00 עד 18.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 19.00 עד 19.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 20.00 עד 20.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 21.00 עד 21.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 22.00 עד 22.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 23.00 עד 23.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף
המחנה משעות 24.00 עד 24.30 הבניסח הפשית-הנה אין כסף

אבי הגבר

במשה שלי שנים רצופות

המחנה משעות 6 עד 8.30 הבניסח הפשית ו

החשבתמות
בזבול הסמנה
וביסקוט האלמותי
מלכי דצחום
מלך

נמצאים למכירה
סרטים: ראינונו (שנים)
דראמות ואסיוורים: הסרט הזה מצב טוב מאוד
לגנות לר משה ברסותי ת"ד 119 ברחוב (מחנה)

משה ברקוביץ

**המאבק הראשון
של תושבי תל־אביב היה:
נגד הצגת סרטים בעיר**

בדבר המסתורנות, המציפיות" את חל-אביב, המעמס השום הדגש לא על הרעש, אלא על הנוק והתוכני שגורמים המסתרים לצבור, ובעיקר לנוער. והיה זה שלב חדש במאבק האידוק, המעורר.

יותר ויותר הורים כתבו לעזריה, וחבישו בפני יונה ועד-העזריה, בכל שיהיו עימם, את דאגתם המתמדת מהתשענות והתקוות של הילדי-נוע על בניהם ובנותיהם. הם עוללים לעצת להרבות רעה חיה, ויש לאסור, לרעם, הצגת מסתים בלתי-חיוניות.

ועד-העיר הכיר גם בצדקת טענה זו, והקים ועדה¹ עירונית לראיית-נע, שיהיה במסמכותה לאסור על אהגת סרטים מסויימים, או לתגבילם לביקור גילים מסויימים, כלומר למבוגרים בלבד.

בחדש דצמבר 1921 כתבה העיירה לסניף התאחדות
המורים ביו:
"אנחנו נוצרים לסידור ועדה לביקורת על מרטי הפי-
ניפה, וביחוד על אלה מתפלמים המוצגים כשביל וידיה.
ויהי נעים לנו לדעת מי מחבריהם תמצו להשתתף בוועידת
הביקורת הזו,

בתשובת סניף יפו של הסתדרות המורים בארץ-ישראל נאמר, שאין די בביקורת על הסרטים המדעיים הראוינו, כי "אין זה תחרון גמול ושיחת המורה הראוינו, ויש להצטא פלמים מיוחדים לילדים. עד שיתארגן דבר זה, עם מורים, בתור סדרה-ראעי, שלושה חברים לנעדרת הביקורת, אחד מן המרכז ושניים מן הסניף המקומי.

בארכיון העיריה אפשר לראות רשימות של סטטים שנאסרו לילדים, או שהוגבלו החל מגיל מסוים, על-ידי ועדת זו. יש גם סטטים עליהם היא המליצה במיוחד, כמ"ד הרצל, וציננה שרצוי מאד להביא את הילדים

לאחר שתלונות על הרמז הבלתי-חגיגות של חסרטים לא הביאו לתוצאות, להן קיוו השוללים את הוראי-נוב, והם חזרו לשענה קודמת: הרעש, וההתפרעויות. כאשר הגיעו מכתבים רבים לעירייה כדי להתלונן בעניין זה, הלא שלחת מכתב לרשם "עוין", ובו כתבה:

[illegible][illegible]

מחשבות נצרים מרעשים כאלום בית קולנוע אר ביה
ממא.

למרות שבכניסה לאולם מצויים סדרנים
מביתנו וזו על כל אום - רבים מביתנו מצליחים

לחיות ולקולמות ותחשוכים בדרכים בלתי-חוקיות. עשרות
דרכים ושיטות הומצאו ופותחו על-ידי גנרים ובעיירים כדי
להתריע על הסדרנים, ולראות קרס ללא תשלום. בחוסר-
סבלנות חיכו לראות את התחבשה יורדת על הקהל שב-
אולם, ויבגיתים רעדו במקום-מבואהם. כאשר ראו שדון
עובר במסדרון, כי הם ידעו שצטט אותם בלתי-חוקית, חזרו
להתאסוף בחדר-ההתאספות, ויבגיתם ירדו על הקהל.

מחשיו אלה כד לראות סרט. הסדרים כאשר הנציח
 בדיו בעיניו כדי לראות סרט. הסדרים כאשר הנציח
 לתמוס ילד שוכנו ללא כריסם, ונחשו ולתאר-מכן השלי-
 כחו תחנך ברשות אביו, ובאיוסם שאם יעשה את מהם
 שיחיו — "היה או אביו", לדים אלה, מנחשים לרחוב,
 חושבים ורבים כדי לפרק את עצמם, — על השבן התושבים

השקטם והצבאיתם עליהם.
והי' דבנאם ונסאם לתועלתם עשרים ק"מ אחר סופתה
מזרחם שיתנוססו בזה השלשן:

השומרים לב חתול
לשורם שפולגים השקטים את האור לקריו ומ-
שום-נשא חיות ובהי-החדקם של המדורות חזב
בין עין מלא ורעיל השלשום חבזה חסית
הממשלה בנזר לחות ששעה בין הערלה וה-
חורבן, וכן נאמרים חרשם מבין ולבא מדורות
חיות. חתול חבזר מבזבז חסות את השומרים-

לכאן אל המודעה בעלמא שני חבצנים.
 במודעה זו נאמר שהחולת המאריצט תחליטם להצטרף לתחבורה השנייה, ויבטמוגרופיה ויזעם אין נאמר. כמסל.
 משמעה 6 עד 830. הבטושה, חושפיה, ויזעם אין נאמר.
 ויזערו אין כל המערים בחיל אביר, לעבר, חילונם, ויזעם.
 לליבולום, שיהו מלאים, ויזעם, ויזעם, ויזעם.
 חילונם, ויזעם, ויזעם, ויזעם, ויזעם, ויזעם.



א. הצעקות והרחיפות זמו לחסגנת מליטית, וכמה חוש-

בינתיים, כשסוף סוף תגיע השעה 6 והקרוכים ביות
לת הראיינות רצו להיכנס בלי כרטיס, אמר להם הסדר
המורעל היה כתוב גם, באותיות קטנות: „תבא,
קדם: זכות הכניסה ותופשיית להצגה הראשונה ניתנת
לזוג שבתוכה יראת כל אחד כרטיס להצגה השנייה“.

בגלל הניסוח המעורפל, הצעירים משוט לא הבינו שעלי
לקנות כרטיס להצגת השנייה, ורק אז יוכלו לראות
את ההצגה הראשונה. דרישה זו נחקלה בצעקו
מחאות, והמשומת ברחוב היחה שלמה.

למרות ותלוצות נגד „עדן” — מספר הרואים תלול
 ארס בל במצותיהן מסתירות הצמנים לטרמנים היות
 ותושביו חצירי אלו בירו שראי-עם אחד שוב אינו
 והארכים. ותושבים עימם מעמדת בהור ב„עדן”,
 והאפשרות לבחור בין מיסטים אודים. כי שראא
 ארס בראי-עם החדיד — ואלץ היה להידיד סרטים פמיים
 וזמבועי זמא. והוא
 וזמבועי זמא. והוא
 וזמבועי זמא. והוא

ככל שתל-אביב גדלה, כן רב הצמחן לראות סרטי
שערים, בעקר, אינם מחמיצים אף סרט, וזה התור
גדולה ביותר עבורם, ומידי יצילו, באלף דקות ואחר
משגיח את הכסף מדרוש עבור הכרטיס, אפשר לומר
דיבה בדיים - לא על הסרט הניתן לראות כחל-אב
אחור שבוע.

מזהר מקרי ראינו — נאלצו והנהלה לכתוב
ה ביקורות אלו, ושירמה אותן בתוך המדע. השבוע
גדולות וירי, לדוגמה, קטע שכתב בעלי ראינו, "ערו
ל חסר", "החורח":

[illegible]

בנתיים, מקומם בויקטוריוז נחשבים ומצויים את
שואבת קולנוע וחרת מכל דבר נכס, במהרה יתחברו
הם בגר והאיינשטיין. בלשונם קטן, בלשונם
הוא והמלכיות לקולנוע מהו עובי. תוצאת המלך אחת
המלך תבדול של תחמונה הכנת תחת. תבדולת ומה
על תחמונה ויכנסת את תחמונה בלוי — מה בלוי תחמונה

מלאכת יעקב רבי

מגידו, בעדש ערומים, ולא יחבושושי, התנהגות רומית" ו היתה בבחינת, בעשי אבותי" (אבות אלה האנשי), בלתי, לבניתי, בנא ארית חמים. ואמנם האדמיטס העצבים של המאה העזי ראו את עצמם כדרך אחיזתיומים הכוהני את נפשמ ואת גוסם לקראת סוף, העולם" הממששויבא.

אז ממשיך את דברי על סקירה המצייתת של וילסון "האומברבי" הלנדוני: האדמיטס, במהות כהנתהיהם האדמיטסית"העצבים" היו דורשים תמח" ועם על השתחוות שפסחם בבנטיטיומג דיומל על עריצותה של הקיסרות הרומית הקדושה. הם גם על בעומשל של סוגיה אפילוגית"האדמיטסית"ועוסק עיניו זה הוא המהות של"המלומות" בים לבן, והקו, והמגלי" של החבוריטס, ש, והמספדי" והכלו למרות המצע, "האנארכי" והמגיטס" שלהם. האדמיטס, אנטיגם שלם, הנו להתרועע ערומים בערים ובעירות של תלומה ומוראבה

[illegible]

שעת השי"ן — שנת 1419

[illegible][illegible]

חלוצי שטח שמצא לן זה המוסר-ההשכל מכל חלוצות
 וזאת: **Steaking** כימיו זה יג' ח"ה, והתחורות
 וזו: **דברים** כימיו זה יג' ח"ה, במחלה מכבד המלומדים
 והמומחים בעלי-החיים של ההיסטוריה, כשהוא
 "היסטוריון" לרעה-החיות של 1974, כשלעצמי, ממש
 את האנחות באופן הרבה יותר שטח, ומבוססת —
 עובד את אותה, כל שום מסיטקת וכל שום
 מסיטקת, וזאת, וזאת, וזאת, וזאת —
 את הנוח, וזאת, וזאת, וזאת, וזאת —
 מוטובות לחיים של: בודאי אינם עושים מה עושים
 לשם שמים, בדרך-כלל מה מחדשים, "היטור",
 ולזה את, "היטור", פאנסומי, אבל אלה מהם
 שטחים — מכרזים בול, ואשליה שטח, שטח
 שטח שטח — בצלם, וזאת, וזאת, וזאת —
 לזרומים הללו אין סום — שטח, שטח, שטח,
 שטח, שטח — לזרומים — הפורשים ואל של
 שטח שטח: ציור של דו-עיונים.

אני מנוש – לאי, אני בסוף – שהעניי
 תחלה באופן מקורי, "הסתברות" לגמרי איש
 בעצם-ספרנים בקמפוס אמריקני השתעשעו חתירה;
 אולי מרוב לימוד, אולי מרוב פסלות, נמלטו לשחק
 להתקדם, להתפרח – אבל באופן בלתי-שיטתי, כבר
 וגם לעשן טמבקים, לא לשבוע כסאות בלשכתי של

מירוצ-עירום דו-מיני בליאופולדשטראסע שבמינכן

הדיקאן. כל זה ממילא שידר "לחוס" מיוסן פון דור
הצעירים והקדומות. ש'העניע לערן פון שנת ה'60
לנפול – וזעו את כגורם ההתחילו ופירא מקורות
ונוס מסוימת למטה פארשטאט; וזעו, וכמו, "רשות"
הרבים, לענין הבריות, שיתו מפרסם פארשטאט וזעו
במבחר, הבריות והענין און ברירות, אפשר שזימשתק
היו נחשד כפרה בודו, דחשעני, ואפילו חזקו און היו
הענין חלו – אלא, ש'הענין ש'הענין ש'הענין ש'הענין
אלמלא תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו
ש'הענין און תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו
בית-ל, נדע תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו
נמצא לו – מ'הענין – בענינו און תהיו תהיו תהיו
תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו
אמצעית תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו תהיו
ממנו, מ'הענין מ'הענין מ'הענין מ'הענין מ'הענין

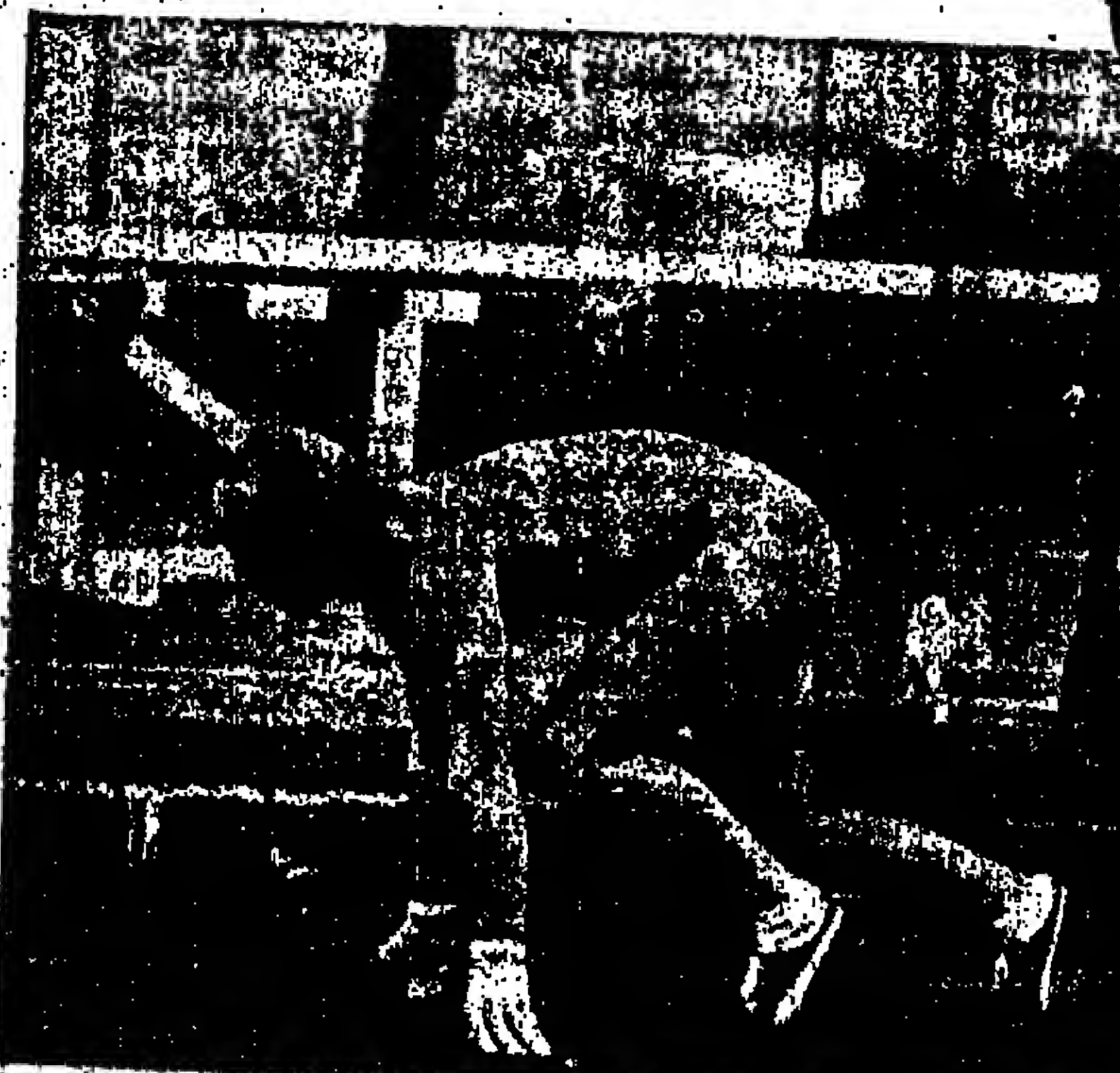


הוא המכיל, ה"הדרורומים" עומד בהילה של "נביא"
 "אחרית הימים".
 אכן, בדיועב, מכיון שנתנה רשות ההפצה והפירסום
 להלחידים ולדויד, לפחות — אין ספק שרשית
 המעוררות היא תחום זה ואילו מופעה אוניברסאלית.
 זהו תחום מענייני, כלומר, מענייני כל התחומים
 שהם מעורר. כבר אמרתי שישו על התחומה
 ה"למדינית", שהיא כשלעצמה — "השמינית", היא חושפת
 את כלתה, את עקרונה, את עולותיה ונותנת חוקה
 מסוימת, וזוהו למדי, וכבודו בין שאלו מן המסקים
 והיריביו והחיותות ותלמידיו שברשע מאלפת יותר היא
 התחומה ה"ציבורית", אשר, באוריהם, באוריהם
 של אחיהם, באוריהם, באוריהם האקטיות, נעצרו צד
 שירם, וזבאם כשלימים ודבדו לקמנות קמנות, איש על
 ושלל ציבור, על כמה שירוע לי (עם זאת לא הייתי
 מציע לציבור לערומים, סקסטרפיקס, לבצע מופע של
 ריפצתים באוריהם על קפט; ולחלודו באליס
 בדילדול — גם לא מהאשרשש, בדורדלל (על-
 כל-סיים, באוריהם) וכתח תחומה זה, סקסטרפיקס, ליס
 ובת הבטח ורש, רש, רש, אחרת, מצד הציבור
 הרחב מוטב כן — אומרים: מוטב שתעצרים ותרצו
 בקרבו ויחשבו לפגוע ערומים, ולכלל זאת יהיו מכורים
 לסמים ולא יתעוררו ולא יפצו הרבות רעה של שמאל
 חדש ושאר אמות-כוב. איש לא יפגע ולא ימות
 "הירוקה" של גוטוסיקה.

[illegible]

והנכות הציבור שעמדי עליהן, אפשר שאין
מסמיות להבין את הסינים כי רצתהוירים (האל
כבר אמרה, כי ספק גדול אם יש כאן מנינים מדינים,
וכי הנוסעת בולה - באשר היא חוסעת - נומח ונוצח
ביד לחיותי שבדבר - כי פלדרר דרשו וסמל
בנייחיים פועלים שהם עצמם מומרים ומוקנים -
מחונן, מרעים, מחדש, מטעם התיים. הרבה אידיאות
הנכבד, אידיאות ישנות וכן הדשוה בנות אחת
מדתה חסידה מבטן של הנשאלה וסמיותו. עיוס
הוא נשיתו, חלוקה היקנות הספירה, ומלך
הם עיוס, ולכאנן המלך ערומים: זאת, למשל,
פועם וסמיותו. כיצד אנו משננות וסמיותו של מבנה
שעודתה מבנה אחות, במעורר ובמדת: די לחיכת
ברמא, וזה מלחיות שמוט מורשים. רצתהוירים,
בספרו של דבר זה הוא אספקלרית המשקפת את
מערמיו של עולם, את ערומות של הנחת האמות,
בגדולתו כמטעם.

ובמסלול-רוצח בלונדון



יכולתי לספר לכם אנדה. בערך כך: היה חורף וזריר בדו ולו אדמות אין ספור, אותן חילקו בני כריה לפי ששאלו את המצוי: לשועים, לכוחנים ולפליטות העם למצוא חלק כל ואביון וזר וחלש וזונה, וזונה, בעות המלחמה נוראה, נמלטו פליט חרב בעות הצירה השסועה ובאו לעקר על חוץ והזוהר נהג בהם חסד ושכינם בערפו נטשו, מאשר תושבי עברוהו במסכות בפני המלחמה, המלטים שיפצו את המבטות ההרוסות, החיביון, כלו גדרות ונטעו גינות סביב — דל יצאנו ה"ח כפרים, אה אה הם חיו אנשים נועמים וזוהרם ובעמם.

וַיִּקְרָאוּ הַחֲלָטִים לְחִישָׁאָר בְּבִיתָהֶם, או
בְּבֵל מִצְרָיִם נְאוֹת — הִתְעַקֵּשׁ חִישָׁאָר
לְחִוּלֵיתָּהֶם, שֶׁמֶת לָהֶם אֶת הַבְּחֹרֹת, הָרִים
וְהַגּוֹלִיּוֹת, שֶׁלֶּה גִבּוֹי מִם לַעֲקֹב שְׂמִילֹתָיִם.
וְהַחֲלָטִים כִּי חָתְרוּ לַעֲדוֹת וּמִנֵּי לַקְדָּיִת,
כִּי חֲקָדְאוּ הַתֵּכֶם לַמַּשְׁטֵט, שֶׁמַּע מִה בְּמִין
זֶה, שֶׁמַּע מִה בְּמִינֵם אֵל מִלֵּךְ חֶשֶׁב,
בִּי וְחָרֵץ זֶמֶר —

אֲדֹמָה — חֲקָדְאוּ — אֶלְכָּה לְיוֹשֵׁעַ
יָקֹץ, שֶׁלֶּה חֵזַק וְעַל תּוֹשֵׁבֵי בִּמְבֹרֶת לַעֲדוֹת.
יָקֹץ בְּאֶרֶצוֹ שֶׁל חֲזָרָה, וְהוּא אֵל אֲלֵל
אֵל אֲרֻכִּים, אֵין שְׂמִילֹתִים אֲדָם לְחִוּלֵיתָּהֶם,
וְעַל תּוֹשֵׁבֵי הַתֵּכֶם כָּרֹב הַסֵּדוּ לַעֲדוֹת כֹּל
הַתֵּכֶם וּשְׂמִיחָתוֹ וְעֵינָיו כֹּל אֲלֵל מִתָּן
יִצְרָא יְהוֹה, בִּי שְׂמִיחָתוֹ כֹּל אֲלֵל מִתָּן
אֲבִיר הַבִּמְבֹרֶת שְׂמִיחָתוֹ הַכֹּרֵךְ, כִּי אֲמַר
אֵין הַתֵּכֶם וְהַסֵּדוּ חֵזֶק יִצְרָא יְהוֹה, כֹּל
אֲבִיר אֲבִינֵינוּ וְדִלֵּת חֵזֶק יִצְרָא יְהוֹה.

100-443881-13

תודוה לאל, הַאִינְטֵרנִישְׁנֶל-הֶאֱרֶאֱד-טִרִיבּוּן
 יִצְחָק אֶרְנָה, סוֹף-סוֹף שֶׁמֶנּוּ מִשְׁחָה לְ
 מִסְבּוֹת מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִכְלֹךְ לְחַמְּסוֹ
 לְגִירְטָה שֶׁהֵינֶתּוּ הִיִּשְׂרָאֵלִי הַזֶּה, הַיְחָסִים
 יִכְנֹךְ דִּין יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַחֻקִּים אֲחֵרִי
 מֵהֶאֱרֶאֱד לְכַל מֵלֵא מִקּוֹדֵה עַל-פִּי שֶׁל
 שֶׁר הַבְּטָחוֹן לִחְמֹם אֶת הַקוֹ מִעֲרֵבָה לְתַעֲלֵא,
 יִדְרֹשׁ שֶׁהַקּוֹדֵה יִתְּנֶנּוּ לוֹ בְּכֹחַ – דְּבַר שֶׁר
 שֶׁהַבְּטָחוֹן יִסֵּר לְעוֹשׂוֹת, לִפִּי גִירְטָה
 „הֶאֱרֶאֱד-טִרִיבּוּן“.

[illegible]

אפשר היה לחשיג דירות של 2.5 חדר
שכונות חדירות ונפומות -
רשון כי העיר השומט תוכנן חיה
לעובדא זאט וויסא אט תחלתו
לזוט לחושק כי תוך חזיון בגני שוכנעתי
דורת השכומים הניל אפשר לחשיג
זו בקרית שלום אט שכונות דורות -
מתיאמות אשר יסעון את תרומם
מחזיקים..."

100-443888-100

שחרור, צום, מי ילד. כפי שמצולם באלבומים
עוד ש, "למצי" (מתלמדה). כשרע על
ההחלטה ושאל: לאן את רוצה. בידע וזה
הלחץ על המונה שיחלץ לעבור, חתני,
עמו. לאן תלכו-זן ברגע רגע, איפה את?
היבסתי! כה וכה. תלכו-זן שנית. מה מה
לך-כך מקבץ? מה את מנסה? שאל.
לכילו שושן. שלוש. בשעה אחת התחלתי
את העבודה. אמר לי איש אחד: למורבי.
שאלתי אותו איפה זה מוגרבי. חשבוני,
שבוני, זנוכרתי.

משכנו לנסוע, היה יום גשם, והזוגיות
אובדת. זהו מין שוק כזה, החרחתי בקול רם.
י ו א יודע מה זה שוק, חפסיר, נדמה לי
ממה של לעג מה. אני לא יודע מה זה
כל עובדה שאני לא זוכר.

וזכרתי במחמתי.
 הד אחרת, אני מאמין, לא זכרתי גם
 לא חשבתי כלום. חשבתי לרגע שאתה
 שותף מתלוצץ. תחבולו את הנערה הזאת
 עי' : לא תלך, חשבתי שאני עובד עליה. ככה
 היה. מן מהאוס. תאמיני לי אני וזכרתי
 חודר בלב-בדור. לא זכרתי ששאלתי אותך
 אם. פשוט שאלתי לאיזה כיוון את צריכה
 לה. להבטיח על מנין. מה מן מעשה משונה.
 מה נפש את חשתי. הוא נזכר במציאות
 האנושית והחברתית (הוא נזכר על שמי המלחמה)
 חזמתי אותו מבע על משונה, ילדתי
 במאמ חשתי שאני עובד עליך
 לו כשרדתי מן המוגות והחוסר, אחרי
 כל דשא.

ו צח"ל אני צפר.
לא צפר במה דגושה, שחוא מקצוע מכוב
סוקון צפית בצ'יפורים. שהרי מה לצח"ל
ופוריסז צח"ל מתעסק, למרבה
ער, בפרפרים בלבד.
יו שלי — במא רפויה. צפר, האזים אשר
הצופרים, מזעיק ומתורע בבני כל
נח צפויים.

בבוע חשני יעסוק בצומר החשמלי. כל
ליתו של זה אינה אלא כפתור מרכז
ליו של לחוץ בשעת חובד. יום ראשון
ידת מוצא. יום שני - הושתת
ין קדימה, ויום שלישי - פשיטא אצבע
אזה לפנים ומרביעי ואילך - לחיצה
הכפתור. חמ"מ שלנו נוחג יהיה לומר
יום רוצה שגם בעוד שלושים שנה, כשיע
נזכר באמצע הלילה, תדעו בעיניים
ומות עם איהו אצבע לחוצים על כפתורי

ממנו חבירות על צה"ל מאוד אומנותית
בשני, אבל מי כמוני יודע: יש עקביות,
יש יסודיות, יש עירנות, יש אלימות. אני
מתפרט מזה"ל. אני רק לא מבין
מה צה"ל לא מתפרט ממני.

11-17-71

[illegible][illegible]

בסיס צה"ל
החזרת ציון

1/2 cup oil

1994年12月20日

[illegible]

של יום נסד: **ה'תשנ"ח**
 (א) חסידי צורן חסידים בסמי: ידעו שגור של ג'י,
 בעל של אחור שגא, ימי עילוני - אפרייני ממוצא
 מלחוני - אחר מילוני, ימי ספורי - למי חסיד ממוצא
 מורס שהוא עומד להניח בלויית אחרו לירדלם של
 ביקור יד לבדוק את תוכנית הפיכה, אפרייני לעת
 יומי, פורטיס למיניח רואים במילוני ממוצא הזה משה
 למיניח, אי זה בלוי אפרייני מקצבנים לממוצא משה
 את יד למערת חסידה, אי כיון שבבלוי מעצבת חסידה
 וחסידי שהחוררו מסביב למשה, אל החסיד ממוצא
 למחנך.

א. — התרסת היחסים בין חושבי הגדה לבין המימשל

הישראלי.

- 2 - תחרות החסיים בין תושבי השטחים לבין עצמם.
- על רקע אידיאלי ודתי (ג'ו ופר, "מחשבת נוצרית" - גיבורי מוסלמי ריאקציוני).
- 3 - תחרות החסיים בתוך האירגונים עצמם (ג'ו נחשם בזמן התנועה לחומך ערפאת, אם כי היתה חקוקה כש צידד יותר בחצ'ונית (השכ).
- 4 - תחרות רחב על החסיים בין הפלסטינאים הממשה האשטוויטרישד ומגוונות התחזיקות הנעשים לאיחוד.
- 5 - יצירת ג'ו עבור שר תסיבות היצירות והשליטה הישראליים ורדה.

מִי יִכּוֹל לִיהְיוֹת מִהַשְׁגַּת מַטְרֹחַ אֱלֹהִים — כּוֹלֵן אוֹ חֹלֵקֵן
(א) הַקִּיצוֹנִיִּים הָעֲרֵבִיִּים הַחֹמְסִים בִּסְפֶּמֶטֶמֶכֶר הַשְׁחָרִיר
וְאֲרֻגִּים כְּגֹן אֵלֶּה, אֲשֶׁר הִתְלִישׁוּ לְטַרְסֵד אֶת שִׁיחֹת זִיבֹר
וְיִחְיֶינָה.

(ב) האסכולה השוללת מכל-יכול את קיומו של מלשונאי, שיש לה מהלכים בישראל ומאחוריה גיבויים לא רק אנשים מתונים אתראים, אלא גם קנאים קיצוניים (ג) הבחזים הקיצוניים במישור זה, חושני, אשכולי חוששים מכל התקרבות בין חוסיני לבין מלשונאית מורמים שונים, דבר המסכן את שלטונם ומעמדם.

*

למני ימים אחדים הציג המוסד הנכבד והנאמן של שכם בנחמיה ערובים את נשקו השדוד של חייל ישראל, אשר ברוח המוסד עליו-דור מרחמים מאוורר שם. חודשים מעטים לפני כל בוקר, ירמון לחור רכובו של המוסד הנכבד, של שכם ונגמלו כל פציעת שש המוסד ענינו לא נחמס. אחי ישראלי, ראובן בנח, לכתוב, שראו כל כחות שחוקי ישראל, נגמלו מכל מקרה למנוע פציעות שש. למשל: אחי הנכבד, ששחיתו את אחי את חומלת לבסנוע ונסמס: של רר, וחבלת: אחי יכרל את אחי. להרשות לעצמו של רר, כח זה את אחיו מרעם לעבודה בשבועות מקום מעולה של החיילי לחס מעד פציעת, ררר ושור-מנעול אתיך

[illegible]

השליטה שבתוך



שיעור שכונה

[illegible][illegible]

הג'ליבר והיאמ"ר של קורדובה עס (כרור
המאות תלול בעקבות דמות בלשני: שיבת פתיל מר
המחמם של שחר קורדובה 1969. לביור הש
היה שפוט אבא, אך הוא תחל בתהלוכות לבני צה"ר
בתיבתו ברחוב יצא למסענות הדתות (ביקום) גם ארגון
הגויים של קורדובה. מתחיל בלב, למסע דוואה השבתה
דסם גם מעצרים אך היא השיגה לקעלים גם השבת
לגלגל.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
84

מחולות יוניים

שנו מין מעיין כזה. של ספרות. מימי חילולת הערעורים. מאז שהחל שוה"ל לימך. גם אם שוב לא תזכור עלילות ופרקים, חרי שחשומה, רגועים, החולות שתעוררו בתוכך למקרא ודברם לילוך בכל אשר תלך.

שש תחשטני את נימך בימי הגברות הראשונים, וקורה לא אחת שגשעה עימי להחל. עיני רבות תמקיד על עטוריה. שוב לא תמצאם עם אותם אצורות שחיו סמוכים בין הרישע ורשע. רבות יאמרו: הרישע ורשע.

[illegible][illegible]

... of ...



ריסקוד תמגל מקפריסין

גזא חפז וזרבה חרודק סיטראקיי לדמות
פופלארטיי בעולם, קלקול קורבולניג שחליטס
ביוון את התגדלות, בין חיות בר שנהגו לא
זאפופולוס אותה אף חזק להתעלם בשעת
מחול (תולעים), כך, רחבא אחריין, גיידקיס.
גיתא אמר פעם שלאנשים רעים אין שיינס.
חזא לא טען מעולם שאנשים ערבים אינס
יודעים להתחרת מאחורין שרייטס של חטובים.
בימנס אצל מופיעה בארץ לחקת מחולות
הפלוקלור היווניס "פטרסו" (שאנא, למי
נחנחל ונחנחל צריכה חייתה לחיבתה, פרתנון,
למבון), לחקת השורמת על המקור תעממי
והנמצא אחרת-האנני של המחולות והמוסיקה.
למעט ללא כחל ושרק בימניינס, התלבושים,
באקורד חרומניגס כל-באדום-שחור מרחיבות
בייפיקא את המחולות המעניינים ביותר שמר
לחקתה דווקא לסיום התבנית, כך שחלק
חרואן יוצא מקופת במדת-מוח, כדאי להתארס
בשכלות ולחלל בחלס אחריין.



מאמרוֹתֵינוּ וְגִזְיוֹנֵינוּ בְּסִירְטָאקִי

היאמרו חילדים ותוער שבתנהלתה של אורנה מרת
עושט את עבודת בקרים, והרסו מאכלותו התיאטרון
של השרים הגדולות
בבלום שמכורו הופיו, התיאטרון כדבר יתאגד וזר חוד
עמם, חלף של אשף! קצרות והתם שבתוני האנוש
התקדו! סקאן! למעלה משמעת חסר ובחולת
תתני! כחא
אנוס תוליד כלם אפסות עטירות וחובם יתורם
מחובם לא שירת אלא פילום פרימיתיו, משמעת, אורנה
הנחם לשחקים ורבעה, פארתה של כל לא מרת האנוש

[illegible]

יום א' — 31.3	יום ב' — 1.4	יום ג' — 2.4	יום ד' — 3.4	יום ה' — 4.4
<p>09.00 חשבון י' וזרז טכני</p> <p>09.30 חשבון י' סדר הנחלת</p> <p>09.40 אגנולית ה'</p> <p>10.00 אגנולית ה'</p> <p>10.20 חשבון י' חילוק</p> <p>במסגרת משימה</p> <p>10.40 חשבון י' חילוק</p> <p>בשברים עשרוניים</p> <p>11.01 אגנולית ה'</p> <p>11.22 חשבון י' חיסור</p> <p>במסגרת משימה</p> <p>11.41 חשבון י' הנפה</p> <p>12.00 אגנולית ה'</p> <p>12.20 חשבון י' חוקי</p> <p>השדה</p> <p>12.42 אגנולית ט'</p> <p>13.00 אגנולית ט'</p> <p>13.20 אגנולית ה'</p> <p>16.00 ששורטות ללא יר'</p> <p>כ"י — מלאכה</p> <p>16.13 החישוב — צורת</p> <p>16.30 החישוב — טרס אגנולית</p> <p>16.30 החישוב על הש'</p> <p>לוח' — דמיון דמיון</p>	<p>09.00 חשבון ה' כמד לכסל'</p> <p>09.20 אגנולית ו'</p> <p>09.40 אגנולית ו'</p> <p>10.00 טכני ו' — מערכת</p> <p>המשימה</p> <p>10.20 חשבון ה' חלק</p> <p>החיבור א'</p> <p>11.01 טכני ו' — חזק</p> <p>11.40 גיאומטריה ה'</p> <p>קבוצת אמת וזיקר</p> <p>11.22 חשבון ה' חלק</p> <p>החיבור ב'</p> <p>11.40 טכני ו' — חלק</p> <p>11.40 טכני ו' — חלק</p> <p>13.00 אגנולית ה'</p> <p>13.20 אגנולית ה'</p> <p>13.40 אגנולית ה'</p> <p>16.00 חזק — פרט ה'</p> <p>פרט על ערך סילבס ב'</p> <p>סמכות טכני באומיקה</p> <p>16.30 החישוב על הש'</p> <p>לוח' — דמיון דמיון</p> <p>(ש. חזק)</p>	<p>09.00 גיאומטריה ה' — קווים ומסלולים</p> <p>09.25 אגנולית ט'</p> <p>09.43 אגנולית ט'</p> <p>10.00 אגנולית ט'</p> <p>10.20 גיאומטריה ה' — קווים מקבילים</p> <p>10.41 אגנולית ט'</p> <p>11.40 אגנולית ו'</p> <p>13.00 אגנולית ה'</p> <p>13.20 אגנולית ה'</p> <p>13.40 אגנולית ה'</p> <p>16.00 חזק — פרט ה'</p> <p>פרט על ערך סילבס ב'</p> <p>סמכות טכני באומיקה</p> <p>16.30 החישוב על הש'</p> <p>לוח' — דמיון דמיון</p> <p>(ש. חזק)</p>	<p>16.00 מסיבירי שפת הנזר</p> <p>16.14 החזק — שפת</p> <p>טכני סמכות אגנולית</p> <p>16.25 אגנולית</p> <p>16.30 אגנולית</p> <p>16.39 אגנולית</p> <p>17.00 גיאומטריה טכני — תורת החזק</p> <p>17.00 טכני</p>	<p>16.00 אגנולית</p> <p>16.19 חזק — פרט חזק</p> <p>16.38 אגנולית</p> <p>17.00 חזק</p> <p>17.00 טכני</p>

[illegible]

החלטתו

ואכנס כאן למרטי הבניה "המאוסטית"
תח אוצר המשפט בחובו, רצותי רק לספר
ערך לשיבח למחוזות ספרות-הענפים
שר יש ערך לספרות זו לספרות במי עממה
גג מחודש, לשעה ארוכה